

som Medlem af Amtsrådet, hvis vi skulle tale om personlig Stilling til denne Sag, at jeg har fundet mig foranlediget til paa det Bestemteste at fraraade dette Forslag og fremdeles maa vedblive dermed.

Ostermann: Det er jo et overmaade smukt og folkeligt Princip, som den ærede Forslagsstiller har villet lægge ind i nærværende Lovforslag. Det er ogsaa fornemmelig fra den Side, at det er anbefalet af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (B. Christensen); han har gjort opmærksom paa, hvor smukt det vilde være, om Forældrene fik Deelagtighed i Valget af deres Børns Lærere. Dersom vi vare komne her i Salen blot for at drøfte Principer, saa skulde jeg ogsaa for mit Vedkommende overmaade meget tilraade at gaae ind paa nærværende Sag; men hvad vi her i Salen skulle drøfte, det er ikke Principerne i og for sig selv, men det er de Principer, som have faaet Liv og Blod igennem et vist bestemt Lovforslag. (En Stemme: Eller som kan faae det!). Ethvert Forslag, som bringes ind her i Salen, maa bringes ind i en saadan Form og saaledes bearbejdes, at det er muligt at gjøre Noget ud deraf; men det er det, som jeg troer ikke er Tilfældet ved det nærværende Lovforslag. Jeg skal ikke komme udførligere ind paa de Punkter, som ere behandlede af Andre. Der er kun et Par enkelte Bemærkninger, jeg ikke kan undlade at fremføre. Man taler her om, at Forældrene skulde have Andeel i Valget af Skolelærerne; men jeg vil spørge, om det virkelig er Forældrene, der faae Andeel deri (Hør!) fordi Majoriteten i Sogneforstanderskabet indstiller og Majoriteten i et Amtsråd kalder; det er virkelig ikke paa den Maade, Forældrene faae Andeel; man kan ikke sige, at fordi en Majoritet i en communal Autoritet beslutter Noget, at det netop derfor i en Sag af denne Bestaaenhed skulde være hele Communen, hvis Dnske der blev udtalt. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der utvivlsomt ikke kan være noget uheldigere Forslag end det nærværende med Hensyn til de ældre og vel-tjente Skolelærere. Det er dog uden Tvivl rigtigt, hvad der er udhævet fra et andet æret Medlems Side, at den rette Fremgangsmaade

wilde være, at der blev større Skolekreds, at der blev et Overtilsyn, og at dette Overtilsyn med tilstrækkelig Kundskab til alle Personlighederne fik en ledende og bestemt Indflydelse paa Valget. Da kunde maastee ogsaa Communen paa anden Haand komme til at øve en Indflydelse; men anderledes kan jeg for mit Vedkommende ikke see, at denne Sag kan ordnes. Naar jeg altsaa nægter Sagen Fremme, saa er det ikke saameget med Hensyn til Principet selv, men det er fordi Principet har faaet et slet Udtryk gennem Lovforslaget, og fordi dette i det Hele, forsaavidt jeg skønner, er ubrugeligt, med mindre det aldeles blev omarbejdet.

Formanden: Jeg gjentager den Erindring, jeg alt oftere har havt Anledning til at gjøre, at vi meget let ved Forhandlingen af Forslags Fremme kunde faae 2 første Behandlinger.

G. Winther: Jeg maa da bemærke, at saa kommer jeg til at tilbageholde endeel af det, jeg havde at fremføre; men jeg troede, at jeg var berettiget til at anføre til Gunst for Forslagets Fremme Noget, der kunde indvendes imod det, som er fremført for at faae det forkastet eller standset. Imidlertid har den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Christensen) for en stor Deel udtalt det, som jeg troede her at burde gjøre gjældende, og jeg skal derfor indskrænke mig til at sige et Par Ord. Det blev fremhævet, at det var ønskeligt, at man fik et concentreret Tilsyn, at Staten kom til at have en Indflydelse overalt med Hensyn til Udnævnelsen af Lærere, og at man ansaae det for saare uheldigt, dersom Sogneforstanderskaberne skulle gives nogen Indvirkning paa dette Forhold. Jeg kan godt forstaae, at de, der ville have en rigtig bureauerattisk Forsatning, maae absolut foretrække det Første (Hør!); men vi Andre, som mene, at det er godt, at Folket engang selv kommer til at virke i sine egne Sager, vi maae foretrække det Andet. Jeg troer ikke, at Sogneforstanderskaberne staae saa fjerde fra Forældrene, at man kan sige, at Forældrene ingen Indvirkning faae paa Valget af dem, de betroe deres Børns Optragelse, naar Sogneforstanderskaberne faae Lov til at være